

Lønningssatser er derfor overensstemmende med disses.

Til § 7.

Disse Stillinger, hvis Antal er meget begrænset, findes navnlig paa Øer, hvor der ikke er tilstrækkeligt Arbejde baade for en Præst og en Lærer. Disse Embeder har hidtil i Reglen været lønnet med Lærreløn med Tillæg af visse kirkelige Lønde. Efter Loven af 14. Marts 1913 er Lønnen af de kirkelige Midler suppleret til 3die Klasses Præsteløn.

Til § 8.

I Begyndelsen af forrige Aarhundrede blev en Del Embeder som residerende Kapellaner i Købstæderne nedlagte og deres Indtægter henlagt til Skolevæsenet. Hvor det fandtes nødvendigt, blev det derefter bestemt, at den første Lærer ved Skolen skulde ordineres til Medhjælper for Sognepræsten. Disse Embeder som ordinerede Kateketer i Købstæderne er nu for den største Dels Vedkommende nedlagt i Henhold til Bestemmelsen i Lov om Borger- og Almueskolevæsenet af 8. Marts 1856 § 14, men der findes endnu saadanne Embeder i Maribo, Kjerteminde og Ribe. Indehaveren af et saadant Kateketembede har kun en meget begrænset præstelig Virksomhed — Prædiken paa de store Højtiders anden Helligdag og Funktion i Sognepræstens Forfald — og man har derfor fremhævet Ønskeligheden af, at de nu tilbageværende Stillinger nedlægges ved Ledighed. Iøvrigt har man ikke foreslaaet anden Forandring for disse Stillinger, end at man har fundet det rigtigt udtrykkelig at udtale, at disse Stillingers Indehavere skal være pligtige at finde sig i den Omregulering af deres kirkelige Indtægter, som følger af de Regler, der fastsættes for Omregulering af kirkelige Indtægter i det hele.

Til § 9.

Ved Finansloven for Finansaaret 1918 —19 blev der bevilget et Beløb af 8000 Kr. som Tillæg med 1000 Kr. til hver af de færøiske Sognepræster. Paa det daværende Tidspunkt stod 3 af de 8 Embeder paa Færøerne ledige, og det var for at muliggøre Besættelsen af disse afsides beliggende Embeder, at man søgte den nævnte Bevilling. Det er derefter ogsaa lykkedes at faa samtlige Embeder besat, men det maa anses for nødvendigt, at Tillæget ydes ogsaa i Fremtiden, hvorved bemærkes, at de fleste af Embederne paa Færøerne maa henføres til laveste Lønningsklasse for Sognepræster.

De i §'ens 2. og 3. Stykke indeholdte Regler er ogsaa nu gældende.

Til § 10.

De for Døvstummemenighederne i København og paa Øerne samt i Fredericia for Jylland ansatte to Præster har hidtil været lønnet ved Bevilling paa de aarlige Finanslove. Lønnen har været sat som Lønnen for Fængselspræster, og den nu foreslaaede Løn er i Overensstemmelse med den for Fængselspræster af Lønningskommissionen af 1917 foreslaaede Løn. Hver af de to Præster har nu en Medhjælper med en begrænset Tjeneste, der lønnes ved et Honorar paa de aarlige Finanslove, og dette Forhold bør fremdeles opretholdes.

Til § 11.

Der findes nu en Stiftsprovst i hver af Stifterne og desuden to Stiftsprovster i Sjællands Stift. Disse sidste to Stillinger kan mulig nedlægges ved Ledighed.

For det Provsterne paahvilende kirkelige Arbejde udover Tilsynet med Kirkerne har der ikke hidtil været ydet dem nogen Godtgørelse. Imidlertid har den ved Loven af 14. Marts 1913 indførte nye Lønningsordning medført, at Provsterne har faaet et meget betydeligt Arbejde vedrørende Præsteembedernes Økonomi, og dette har for de fleste Provsters Vedkommende medført Nødvendigheden af at antage Medhjælp, saaledes at de har haft direkte Udgift af denne Side af deres Gerning. Dette vil i endnu højere Grad blive Tilfældet, naar de i dette Forslag indeholdte Bestemmelser bliver gennemførte, og man finder det derfor rimeligt, at der ydes Provsterne et Vederlag, der bl. a. ogsaa kan sætte dem i Stand til at tage Medhjælp. Denne Godtgørelse maa sættes i Forhold til Provstiets Størrelse, i hvilken Henseende der er endog meget stor Forskel.

Til § 12.

Fra gammel Tid er dertiladskillige Præsteembeder knyttet et Enkesæde, bestaaende af et Hus med Jordtilliggende. Dette drives næsten i alle Tilfælde i Forbindelse med Præstegaardsjorden, og selve Enkeboligen er i de fleste Tilfælde nedlagt. Tilbage fra den gamle Ordning bestaar da kun det Forhold, at Enker efter Præster ved det paagældende Embede har Krav paa den særlige Enkesædeindtægt udover deres Enkepension. Naar der ikke er Enke paa Kaldet, er efter de nugældende Bestemmelser, der findes i den kgl. Anordning af 13. Juni 1913 § 7, de særlige Enke-